

[Carl P. Jensen.]

denne lejlighed til at takke den højtærede minister, som i flere samråd har gennemgået og motiveret de afgivne besvarelser. Jeg tror, at hele udvalget er enigt om at anerkende den dygtige og grundige måde, hvorpå ministeren har vist sig at beherske stoffet på dette vanskelige og omfangsrige område; uanset om udvalgets medlemmer i øvrigt har været enige i ministerens synspunkter, tror jeg at turde sige, at ministeren har vundet respekt i udvalget.

Jeg skal også nævne, at udvalget har haft samråd med handelsministeren i hans egenkab af bankkommisær, med indenrigsministeren, for så vidt angår de to lovforslag om ejendomsbeskatningen, og med socialministeren vedrørende lovforslaget om personlige tillæg til invalider og folkepensionister.

Desuden har udvalget modtaget en betydelig række skriftlige henvendelser bl. a. fra de i betænkningen anførte organisationer, institutioner og interesserede sammenslutninger og en række enkeltpersoner. Udvalget har endvidere modtaget adskillige deputationer. Alle disse henvendelser er indgået i udvalgets overvejelser, og der er taget hensyn dertil i den udstrækning, der har kunnet skabes enighed derom dels i det samlede udvalg, dels i udvalgets flertal.

At udvalget måtte dele sig i et flertal og et mindretal, har der vel næppe kunnet være tvivl om. Allerede ved lovforslagenes første behandling blev dette klart præciseret, men udvalgets mindretal har, som det fremgår af betænkningen, forbeholdt sig ved sine ordførere at motivere sin stilling til de respektive ændringsforslag og til lovforslagene som helhed, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind på de synspunkter, som mindretallet har fremført, men kun gøre den bemærkning, at de principielle uoverensstemmelser er så omfattende, at mindretallet endog har afstået fra at stille selvstændige ændringsforslag, idet det har været udelukket at bygge bro til de fremsatte mindretalssynspunkter.

Der er dog enkelte forhold, hvorom der har været enighed i udvalget. Når det drejer sig om lejelovsforslaget, har udvalget været opmærksom på, at der her er et særligt boligproblem for de enlige, navnlig de lidt ældre enlige. Man har været opmærksom på den

meget vanskelige situation, der opstår for de lidt ældre enlige, som har betydelige problemer at kæmpe med i deres bestræbelser for at blive godkendt som boligtagere af de lokale boliganvisningsudvalg, selv når det drejer sig om overtagelse af lejemål i mindre lejligheder.

Udvalget har imidlertid måttet erkende, at det har været meget vanskeligt at løse dette spørgsmål, når et boliganvisningsudvalg har stået i den situation at måtte vælge imellem en familie og en enlig person ved anvisning af en ledig lejlighed, og man har ikke ment gennem lovgivningen at kunne pålægge boliganvisningsudvalgene en retningslinje, der stiller dem endnu vanskeligere i dette arbejde.

Udvalget udtaler derfor sin forventning om, at man ved planlægningen af den kommende tids boligbyggeri er opmærksom på denne del af befolkningen, de enlige og navnlig de lidt ældre enlige, og udtaler, at de enkelte kommuner i den udstrækning, det må vise sig muligt, bør revidere den hidtil gældende praksis ved at give enlige personer, der ikke er helt unge, en mulighed for at få en selvstændig lejlighed.

Medens jeg omtaler de områder, hvor der har været enighed i udvalget, må jeg også nævne et par problemer vedrørende forslag til lov om boligbyggeri. Udvalget vil her pege på den kendsgerning, at der gennem den hidtil gældende boliglovgivning er konstateret en afgørende forbedring af boligstandard, som alle hilser med tilfredshed.

Den ændring af boligbyggeriets finansiering, der nu skal finde sted, skulle ikke gerne medføre, at man for at få de flest mulige m² for så få penge som muligt skulle forringe denne boligstandard. Det er udvalgets opfattelse, at man vil støtte finansieringen ved at stræbe efter den bedst mulige pantesikkerhed inden for den ramme, der er angivet i § 2, stk. 2, i forslag til lov om boligbyggeri, og derfor udtaler udvalget sin forventning om, at den boligstandard, man nu har opnået, fastholdes.

Må jeg endvidere i denne forbindelse pege på, at udvalget har drøftet en henvendelse fra Fællesorganisationen af almenyttige danske Boligselskaber, hvor man har henvist til det lige nævnte lovforslags § 104, stk. 1, der vedrører andelshaveres eller lejeres ret til at oppebære rente af andel i